

i 88 Traktatu WE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz. Urz. WE L 63 z 28.02.2004, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 3, str. 64), rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz. Urz. UE L 358 z 16.12.2006, str. 3), rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1976/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 2204, (WE) nr 70/2001 oraz (WE) nr 68/2001 w odniesieniu do przedłużenia okresu stosowania oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz. Urz. UE L 358 z 16.12.2006, str. 3);

2) przedsiębiorcy innemu niż określony w pkt 1 — z zachowaniem przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5).

2. Pomoc *de minimis* może być udzielana przedsiębiorcy pod warunkiem, że łącznie z inną pomocą *de minimis*, otrzymaną w danym roku kalendarzowym oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat kalendarzowych z różnych źródeł i w różnych formach, nie przekroczy kwoty 200 000 euro, a w przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze transportu drogowego — 100 000 euro.

3. Wielkość pomocy na usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych nie może przekroczyć 50 % wartości kosztów tych usług, poniesionych po dniu uzyskania potwierdzenia, o którym mowa w § 9 ust. 2 pkt 2.

4. Pomoc na usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych może być udzielana pod warunkiem ścisłego powiązania usług doradczych z realizowaną inwestycją. Pomoc nie może być udzielana na usługi doradztwa stałego, związanego z bieżącą działalnością operacyjną przedsiębiorstwa, takiego jak doradztwo podatkowe, stała obsługa prawna lub doradztwo marketingowe.

5. Pomoc, o której mowa w ust. 1 pkt 1, podlega sumowaniu z inną pomocą, w tym pomocą *de minimis*, udzieloną danemu przedsiębiorcy, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą związanych z danym projektem, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, i nie może przekroczyć maksymalnych intensywności wsparcia.

6. Pomocy *de minimis* nie udziela się, jeżeli łącznie z inną pomocą udzieloną w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą spowodowałaby przekroczenie maksymalnej intensywności wsparcia.

§ 16. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2015 r.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki: W. Pawlak

380

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 20 marca 2008 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać strzelnice garnizonowe oraz ich usytuowanie

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 4 października 2001 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać strzelnice

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844.

garnizonowe oraz ich usytuowanie (Dz. U. Nr 132, poz. 1479) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odkryta garnizonowa strzelnica szkolna, zwana dalej „strzelnicą garnizonową” — obiekt budowlany położony na obszarze garnizonu wojskowego, wyposażony w stałe budowle zabezpieczające i stałe, trwale oznaczone linie otwarcia ognia i linie celów, którego strefa strzelań nie jest całkowicie zakryta lub zadaszona, przeznaczony do strzelania z małokalibrowej i średniokalibrowej broni osobistej, indywidualnej i zespołowej oraz broni pokładowej wozów bojowych, z wykorzystaniem amunicji karabinowej o kalibrze nie większym niż 7,62 mm i amunicji pistoletowej o kalibrze nie większym niż 9 mm, wystrzeliwanej z prędkością początkową nie większą niż 1000 m/s i z energią początkową nie większą niż 3800 J,”

— w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) dolny przed linią celów — budowlę usytuowaną równolegle do linii początkowej strzelnicy garnizonowej przed linią celów najbliższą kulochwytowi głównemu, służącą do osłony urządzeń strzelnicy zlokalizowanych za tym kulochwytem przed możliwością trafienia pociskami,”

— pkt 18—20 otrzymują brzmienie:

„18) klasa odporności pożarowej — odporność pożarową w rozumieniu § 212 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, z 2003 r. Nr 33, poz. 270 oraz z 2004 r. Nr 109, poz. 1156),

19) Polska Norma — normę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217),

20) jednostka naukowa — jednostkę naukową w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390, z późn. zm.²⁾), prowadzącą badania naukowe lub prace rozwojowe z zakresu balistyki zewnętrznej,”

— po pkt 20 dodaje się pkt 21 w brzmieniu:

„21) pistolet wojskowy — pistolet lub rewolwer, wprowadzony do użytkowania w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, konstrukcyjnie przystosowany do strzelania jedynie ogniem pojedynczym.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Określone w rozporządzeniu odległości między obiektami mierzy się w miejscu ich najmniejszego oddalenia.”

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Strzelnice garnizonowe o stałej linii otwarcia ognia dzieli się na następujące typy:

1) strzelnica typu „A” — do strzelań na odległość do 300 m z postaw strzeleckich „leżąc”, „klęcząc” lub „stojąc”, do celów stałych, ukazujących się i ruchomych, o liczbie stanowisk strzeleckich do 9 wykonanych zgodnie z § 61 ust. 1 pkt 1,

2) strzelnica typu „B” — do strzelań na odległość do 200 m z postaw strzeleckich „leżąc”, „klęcząc” lub „stojąc”, do celów stałych, ukazujących się i ruchomych, o liczbie stanowisk strzeleckich od 6 do 9 wykonanych zgodnie z § 61 ust. 1 pkt 1,

3) strzelnica typu „C” — do strzelań na odległość do 100 m z postaw strzeleckich „leżąc”, „klęcząc” lub „stojąc”, do celów stałych i ukazujących się, o liczbie stanowisk strzeleckich od 4 do 12 wykonanych zgodnie z § 61 ust. 1 pkt 1.

2. Schematy strzelnic, o których mowa w ust. 1, określają odpowiednio załączniki nr 2—4 do rozporządzenia.

3. Strzelnice garnizonowe o zmiennej linii otwarcia ognia dzieli się na następujące typy:

1) strzelnica typu „D” — do strzelań na odległość do 300 m z postaw strzeleckich „leżąc”, „klęcząc” lub „stojąc”, do celów stałych, ukazujących się i ruchomych, o jednym stanowisku strzeleckim na każdej linii otwarcia ognia wykonanym zgodnie z § 61 ust. 1 pkt 1 oraz o jednym stanowisku strzeleckim na strzelnicy, do strzelania z broni pokładowej wozów bojowych na odległość 300 m,

2) strzelnica typu „S” — do strzelań na odległość do 150 m z postaw strzeleckich „leżąc”, „klęcząc” lub „stojąc”, do celów stałych i ukazujących się, o liczbie stanowisk strzeleckich od 4 do 12 na każdej linii otwarcia ognia wykonanych zgodnie z § 61 ust. 1 pkt 1.

4. Schematy strzelnic, o których mowa w ust. 3, określają odpowiednio załączniki nr 5 i 6 do rozporządzenia.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 795.

5. Dopuszcza się na strzelnicy garnizonowej:
- 1) typu „A” — przystosowanie jednego skrajnego stanowiska strzeleckiego do strzelania z małokalibrowej i średniokalibrowej broni pokładowej wozów bojowych,
 - 2) typu „D” — niewykonywanie stanowiska strzeleckiego do strzelania z małokalibrowej i średniokalibrowej broni pokładowej wozów bojowych.
6. Ponadto dopuszcza się budowę strzelnicy garnizonowej typu „D” lub „S” o mniejszej liczbie linii otwarcia ognia niż określono w załącznikach nr 5 i 6 do rozporządzenia.
7. W przypadku odbudowy, rozbudowy lub przebudowy istniejącej strzelnicy garnizonowej dopuszcza się wykonanie strzelnicy garnizonowej o mniejszej liczbie stanowisk strzeleckich niż określona w ust. 1 pkt 1 i 2.
8. Na strzelnicach garnizonowych o stałej linii otwarcia ognia zaliczonych do klasy I lub II oraz strzelnicach garnizonowych typu „S”, w razie potrzeby, wyznacza się do strzelania z pistoletów wojskowych w następującej, mierzzonej w kierunku kulochwyty głównego, odległości od linii otwarcia ognia usytuowanej najdalej od kulochwyty głównego:
- 1) linię wyjściową — 2 m,
 - 2) dodatkową linię otwarcia ognia — 8 m,
 - 3) dodatkową linię celów — 33 m.
9. Na strzelnicach garnizonowych o stałej linii otwarcia ognia zaliczonych do klasy III lub IV oraz na strzelnicach garnizonowych typu „D”, do strzelania z pistoletów wojskowych można wyznaczyć, w odległości nie większej niż 60 m od linii celów najbliższej kulochwyty głównemu, w kierunku linii otwarcia ognia:
- 1) dodatkową linię wyjściową,
 - 2) dodatkową linię otwarcia ognia.
10. Stanowiska strzeleckie usytuowane na dodatkowych liniach otwarcia ognia, o których mowa w ust. 8 i 9, wyznacza się na czas prowadzenia strzelania bezpośrednio na płaszczyźnie rzeczywistej strzelnicy garnizonowej i nie stosuje się do nich przepisów § 61 ust. 1 i 3 oraz § 66.”;
- 3) § 20 otrzymuje brzmienie:
- „§ 20. Strefy, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 6, wyznacza się dla każdej strzelnicy garnizonowej w celu wykluczenia rażenia pociskami, w tym rykoszetami (odbitkami), osób i mienia, znajdujących się poza obszarem strefy strzelań.”;
- 4) w § 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Dopuszcza się przecinanie strefy zagrożenia strzelnicy garnizonowej przez drogi kołowe i kolejowe oraz lokalizowanie w tej strefie magazynów, o których mowa w § 22 ust. 1 pkt 4, jeżeli obiekty te, wraz z drogami dojścia lub dojazdu, zostały zabezpieczone w sposób określony przez jednostkę naukową, zapewniający bezpieczne użytkowanie tych obiektów.”;
- 5) w § 28 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Jeżeli strefa zagrożenia strzelnicy garnizonowej znajduje się w całości na obszarze ogrodzonym, dopuszcza się oznaczenie tej strefy wyłącznie tablicami, które umieszcza się w miejscach określonych w ust. 2.”;
- 6) w § 32 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W strefie strzelań zabrania się umieszczania jakichkolwiek elementów lub obiektów budowlanych zmieniających ukształtowanie tej strefy w sposób inny niż określono to w rozporządzeniu, w szczególności: dodatkowych kulochwyty dolnych i utwardzonych nawierzchni stanowisk strzeleckich.”;
- 7) w § 33:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W zależności od warunków lokalnych dopuszcza się wykonanie stabilizacji gruntu w pasie, o którym mowa w ust. 2.”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Stabilizacja, o której mowa w ust. 3, nie może powodować utwardzania pasa, o którym mowa w ust. 2.”;
- 8) w § 42:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Płaszczyznę czołową kulochwyty, o którym mowa w § 39 ust. 2 pkt 1 lit. a), oraz część ziemną kulochwyty, o którym mowa w § 39 ust. 2 pkt 1 lit. b), do wysokości 3,0 m ponad płaszczyznę rzeczywistą strzelnicy garnizonowej wykonuje się o pochyleniu 1:1.
2. Powyżej wysokości 3,0 m, mierząc od poziomowi płaszczyzny rzeczywistej strzelnicy garnizonowej, kulochwyty, o którym mowa w § 39 ust. 2 pkt 1 lit. a), wykonuje się do pełnej wysokości, określonej w § 39 ust. 1, o pochyleniu skarpy 1:1,5, z zastrzeżeniem ust. 5.”,
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. W celu zwiększenia stateczności skarp kulochwyty, o którym mowa w § 39 ust. 2 pkt 1 lit. a), dopuszcza się, powyżej wysokości 3,0 m, mierząc od poziomowi płaszczyzny rzeczywistej strzelnicy garnizonowej, stosowanie dodatkowych odsadzek poziomych o szerokości nie mniejszej niż 1 m.”;
- 9) w § 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Powierzchnię czołową kulochwyty, o którym mowa w § 39 ust. 2 pkt 1 lit. a), do wysokości nie mniejszej niż 3,0 m ponad płaszczyznę rzeczywistą strzelnicy garnizonowej, oraz części

ziemnej kulochwyty, o którym mowa w § 39 ust. 2 pkt 1 lit. b), wykonuje się z materiałów sypkich o granulacji od 2 do 5 mm, niezawierających w warstwie zewnętrznej o grubości 0,2 m materiałów twardych, takich jak: kamienie, gruz, złom metalowy.”;

10) w § 44:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Konstrukcję kulochwyty, o której mowa w § 39 ust. 2 pkt 2, do wysokości 3,0 m ponad poziom płaszczyzny rzeczywistej strzelnicy osłania się od strony linii otwarcia ognia:

1) nasypem, wykonanym z materiałów sypkich, takich jak: żwir, piasek, którego:

- a) warstwa zewnętrzna o grubości 0,2 m nie zawiera materiałów twardych, takich jak: kamienie, gruz, złom metalowy,
- b) warstwę zewnętrzną zabezpiecza się przez darniowanie pełne,
- c) grubość jest nie mniejsza niż 1,0 m,
- d) zabezpieczenie warstwy pionowej stanowi osłona drewniana o grubości co najmniej 50 mm,

albo

2) warstwą tarcicy składającą się z belek drewnianych o długości co najmniej 1,0 m, tworzących warstwę ochronną, ułożonych prostopadle do płaszczyzny czołowej kulochwyty głównego, oraz płytami stalowymi o grubości co najmniej 10 mm umieszczonymi bezpośrednio przed płaszczyzną czołową konstrukcji kulochwyty głównego, między tą konstrukcją a jej osłoną.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Płyty stalowe, o których mowa w ust. 4 pkt 2, umieszcza się na całej długości kulochwyty głównego:

- 1) przez wykonanie pasa płyt stalowych o szerokości nie mniejszej niż 0,8 m — na strzelnicy garnizonowej dopuszczonej do strzelania do celów ruchomych,
- 2) za każdą tarczą, przez wykonanie płyt stalowych o wymiarach nie mniejszych niż 0,8 × 0,8 m — na strzelnicy garnizonowej niedopuszczonej do strzelania do celów ruchomych.”;

11) w § 45 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zabezpieczenia poziomego (zadaszenia) nad linią celów o takiej długości, rozumianej jako głębokość zabudowy kulochwyty głównego, aby pokrywało teren od kulochwyty głównego do miejsca, w którym następuje przecięcie zabezpieczenia z płaszczyzną przechodzącą przez oś podłużną kulochwyty dolnego, zlokalizowanego przed linią celów najbliższą kulo-

chwytowi głównemu, odchyloną od pionu w kierunku linii otwarcia ognia o kąt nie mniejszy niż 15 stopni.”;

12) w § 47 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Elementy zabudowy, o których mowa w ust. 2, zabezpiecza się od strony strefy strzelań osłoną z tarcicy o grubości nie mniejszej niż 50 mm.”;

13) w § 48:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w możliwie najmniejszej odległości od linii celów najbliższej kulochwyty głównemu, zapewniając dogodną obsługę tarcz strzeleckich.”;

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przed linią celów najbliższą kulochwyty głównemu — 0,90 m ponad rzeczywistą płaszczyzną strzelnicy garnizonowej.”;

c) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przed linią celów najbliższą kulochwyty głównemu — odległości przecięcia skrajnej lewej i skrajnej prawej płaszczyzny strzelania z płaszczyzną pionową przechodzącą przez czołową krawędź kulochwyty dolnego z obustronnym dodaniem po 1,50 m.”;

14) w § 61 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stanowiska strzeleckie wykonuje się:

1) w sposób przystosowany do przeprowadzenia strzelań dla określonych postaw strzeleckich, w następujących wariantach:

- a) „leżąc”,
- b) „leżąc” lub „klęcząc”,
- c) „leżąc” lub „klęcząc” lub „stojąc”,

2) w sposób zapewniający:

- a) usytuowanie ich przedniej krawędzi, z zastrzeżeniem ust. 2, w linii prostej poziomej leżącej w płaszczyźnie przechodzącej przez linię początkową strzelnicy garnizonowej i prostopadłej do płaszczyzny bazowej, położonej 1,2 m powyżej linii początkowej strzelnicy garnizonowej,
- b) sprawne przeprowadzenie strzelań — umożliwiające strzelającemu dogodne przyjmowanie postaw strzeleckich oraz ich łatwą i szybką zmianę,

3) o powierzchni utwardzonej,

4) z materiałów nierozprzestrzeniających ognia.”;

15) w § 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stanowisko strzeleckie, o którym mowa w § 61 ust. 1 pkt 1 lit. a), wykonuje się tak, aby płaszczyzna stanowiska wykonana była:

- 1) na długości 20 cm od jego przedniej krawędzi, ze spadkiem w kierunku płaszczyzny bazowej strzelnicy garnizonowej wynoszącym 15 %,

- 2) na długości kolejnych 60 cm w poziomie,
- 3) na pozostałej części, ze spadkiem w kierunku płaszczyzny bazowej strzelnicy garnizonowej wynoszącym od 4 do 6 %,
- 4) w końcowym najniższym punkcie stanowiska, z wyniesieniem płaszczyzny stanowiska strzeleckiego ponad otaczający teren o 5 cm.”;

16) w § 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stanowisko strzeleckie, o którym mowa w § 61 ust. 1 pkt 1 lit. b), wykonuje się w sposób zapewniający spełnienie następujących warunków:

- 1) część płaszczyzny stanowiska do strzelania z postawy „leżąc”, od strony przedniej krawędzi stanowiska, powinna spełniać wymagania, o których mowa w § 62 ust. 1 pkt 1 i ust. 2,
- 2) głębokość stanowiska do strzelania z postawy „klęcząc” ustala się tak, aby zapewnić wysokość wylotu lufy broni na poziomie wylotu lufy broni na stanowisku strzeleckim do strzelania z postawy „leżąc”,
- 3) pole podstawy stanowiska do strzelania z postawy „klęcząc” nie może mieć powierzchni mniejszej niż 110 cm × 110 cm,
- 4) ściana wyznaczająca przednią krawędź stanowiska strzeleckiego do postawy „klęcząc” nie może mieć grubości mniejszej niż 12 cm.”;

17) po § 63 dodaje się § 63a w brzmieniu:

„§ 63a. 1. Stanowisko strzeleckie, o którym mowa w § 61 ust. 1 pkt 1 lit. c), wykonuje się w sposób zapewniający spełnienie następujących warunków:

- 1) część płaszczyzny stanowiska do strzelania z postawy „leżąc”, od strony przedniej krawędzi stanowiska, powinna spełniać wymagania, o których mowa w § 62 ust. 1 pkt 1 i ust. 2,
- 2) głębokości stanowiska do strzelania z postaw „klęcząc” i „stojąc” ustala się tak, aby zapewnić wysokość wylotu lufy broni na poziomie wylotu lufy broni na stanowisku strzeleckim do strzelania z postawy „leżąc”,
- 3) pole podstawy stanowiska do strzelania z postawy „klęcząc” nie może mieć powierzchni mniejszej niż 110 cm × 110 cm,
- 4) pole podstawy stanowiska do strzelania z postawy „stojąc” nie może mieć powierzchni mniejszej niż 90 cm × 90 cm,

5) ściana wyznaczająca przednią krawędź stanowiska strzeleckiego do postawy „klęcząc” nie może mieć grubości mniejszej niż 12 cm.

2. Schemat stanowiska, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 13 do rozporządzenia (rys. nr 3).

3. Dopuszcza się dostosowanie stanowiska strzeleckiego, wykonanego zgodnie ze schematem zamieszczonym w załączniku nr 13 do rozporządzenia (rys. nr 1 i 2), do strzelania z postaw „leżąc” lub „klęcząc” lub „stojąc”, przy zachowaniu warunków, o których mowa w ust. 1.”;

18) w § 64 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na strzelnicy garnizonowej typu „S” stanowiska strzeleckie wykonuje się według zasad, o których mowa w § 62, 63 i 63a, tylko na liniach otwarcia ognia do strzelania na odległość 150 m i 100 m.”;

19) w § 66 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) górna krawędź skarpy w odległości nie mniejszej niż:

- a) 2,0 m — od linii otwarcia ognia w kierunku kulochwyty głównego,
- b) 4,0 m — od linii otwarcia ognia w kierunku linii wyjściowej,
- c) 3,6 m — od zewnętrznych krawędzi skrajnych stanowisk strzeleckich,”;

20) w § 68 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dopuszcza się niewykonywanie schronu obsługi celów na strzelnicy garnizonowej typu „C” i „S” oraz wykonanie mniejszej liczby schronów, niż określona w rozporządzeniu, na pozostałych typach strzelnic, jeżeli zaprojektowano umieszczenie urządzeń, o których mowa w § 67 ust. 1, w inny sposób niż w schronach obsługi celów oraz zaprojektowano zainstalowanie na strzelnicy aparatury automatycznie rejestrującej trafienia spełniającej w zakresie rejestracji trafień funkcje schronów obsługi celów.”;

21) w § 74 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Na strzelnicach garnizonowych, na których wykonane są stanowiska do strzelania z wozów bojowych, należy zapewnić możliwość utrzymywania łączności ze stanowiska dowodzenia z załogą wozu bojowego.”;

22) w § 79 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Instalacje i osprzęt na terenie strzelnicy garnizonowej powinny być wykonane lub osłonięte tak, aby stopień ochrony nie był niższy niż IP 55 zgodnie z Polską Normą PN-EN 60529 „Stopnie ochrony zapewnianej przez obudowy (Kod IP)”.”,

23) w § 108 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Ocenę stanu technicznego, o której mowa w ust. 2, wykonuje:

- 1) osoba posiadająca uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności,
- 2) jednostka naukowa, w przypadku przewidywanej zmiany geometrii obiektu — w zakresie balistyki zewnętrznej.”;

24) załącznik nr 11 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia;

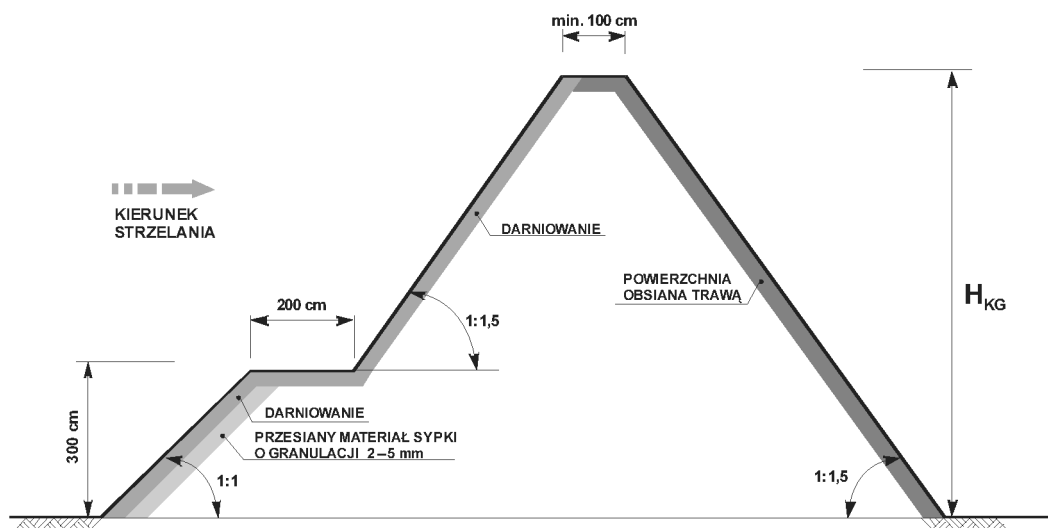
25) załącznik nr 13 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również do spraw wszczętych, związanych z wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

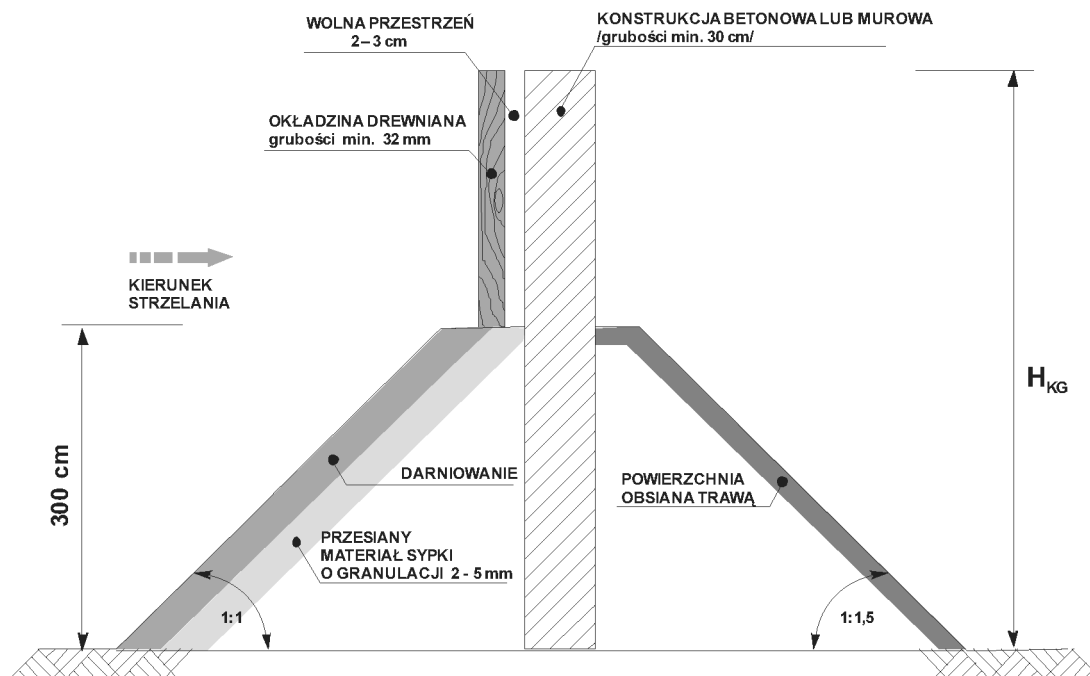
§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *B. Klich*

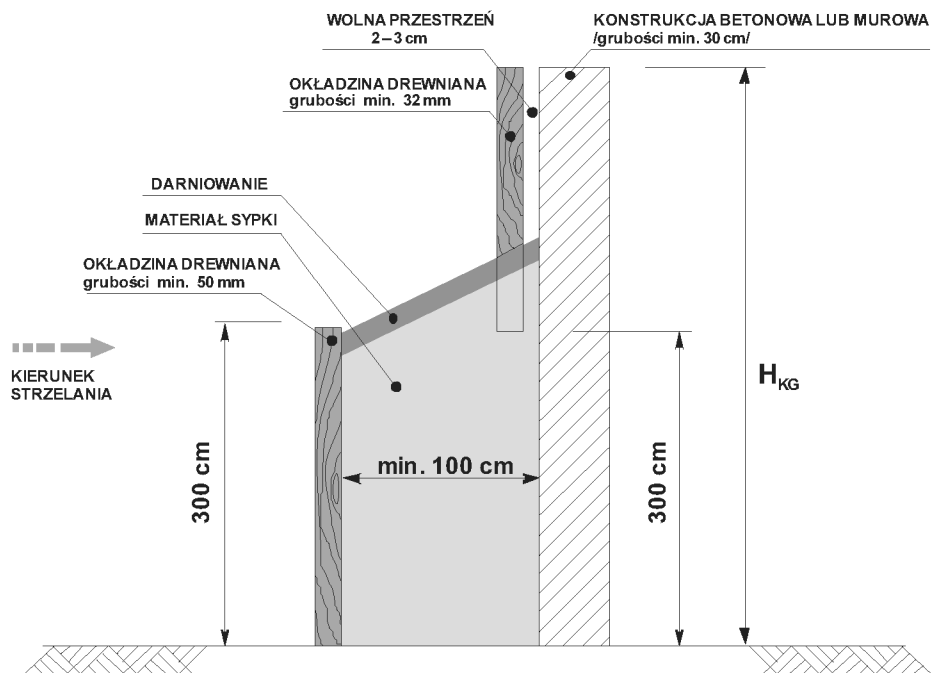
Załączniki do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej
z dnia 20 marca 2008 r. (poz. 380)

Załącznik nr 1**SCHEMATY KULOCHWYTÓW STRZELNIC GARNIZONOWYCH**
(bez zachowania proporcji)

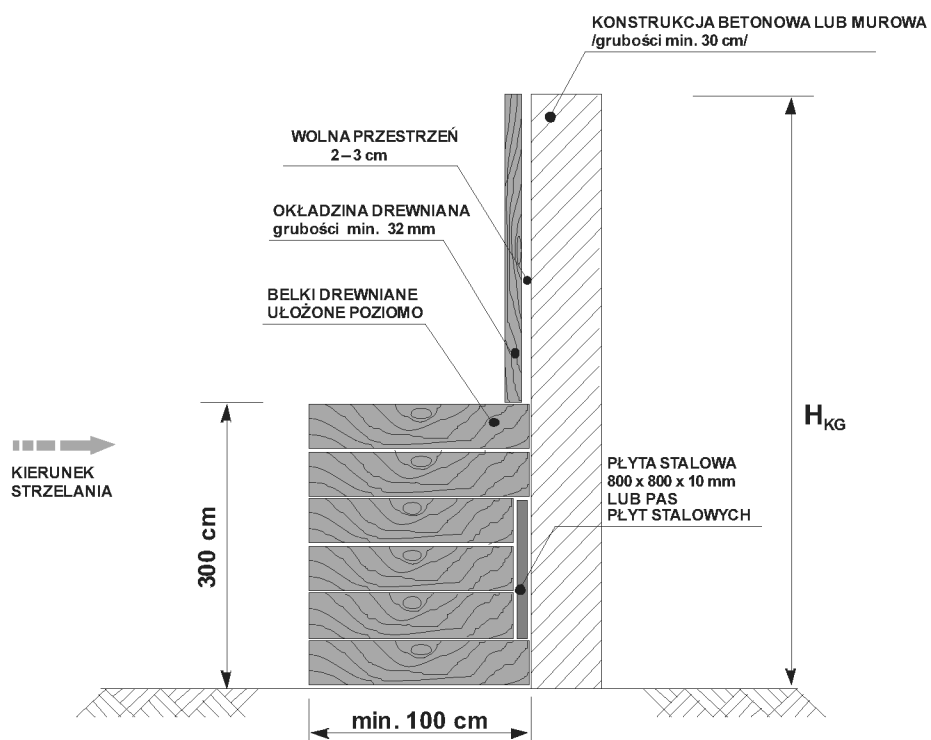
Rys. nr 1 Schemat ziemnego kulochwytu głównego

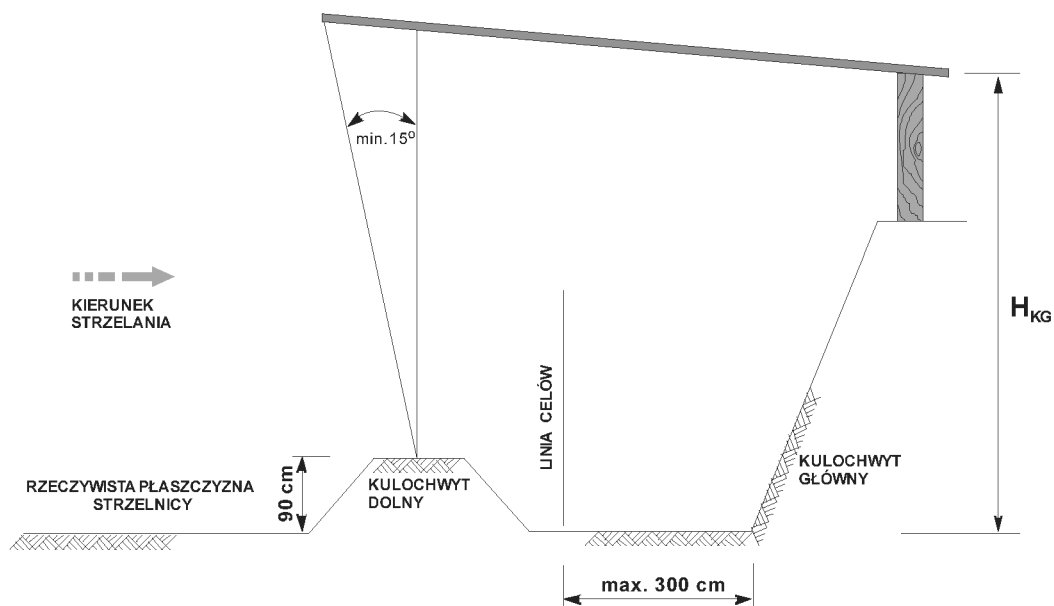
Rys. nr 2 Schemat ziemnego kulochwytu głównego o konstrukcji betonowej lub murowej

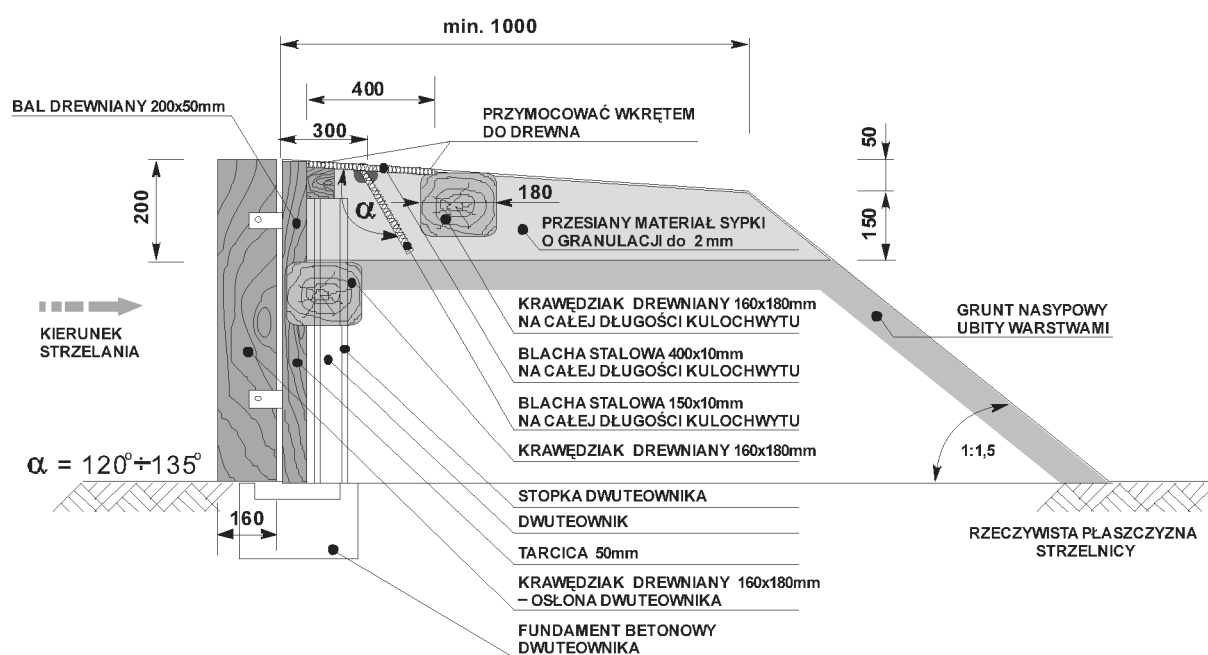
Rys. nr 3 Schemat kulochwyty głównego o konstrukcji betonowej lub murowej osłoniętej materiałem sypkim i okładziną drewnianą

Rys. nr 4 Schemat kulochwyty głównego o konstrukcji betonowej lub murowej osłoniętej drewnem

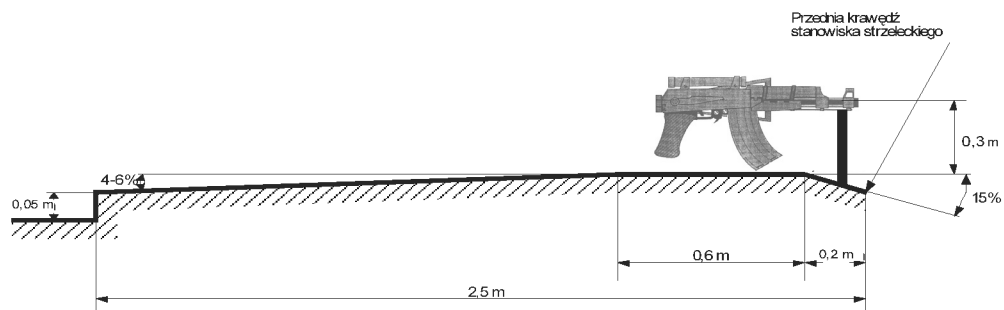

Rys. nr 5 Schemat zabudowy kulochwytu głównego

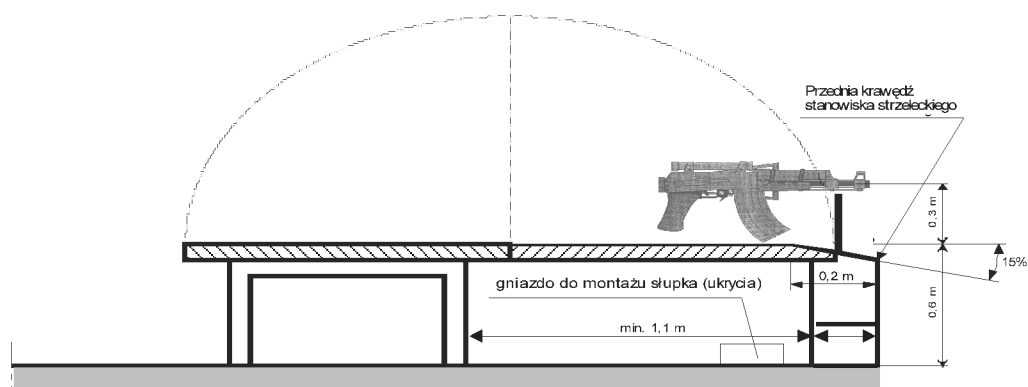

Rys. nr 6 Schemat kulochwytu dolnego pod przestoną pionową nr 1 (wymiały w mm)

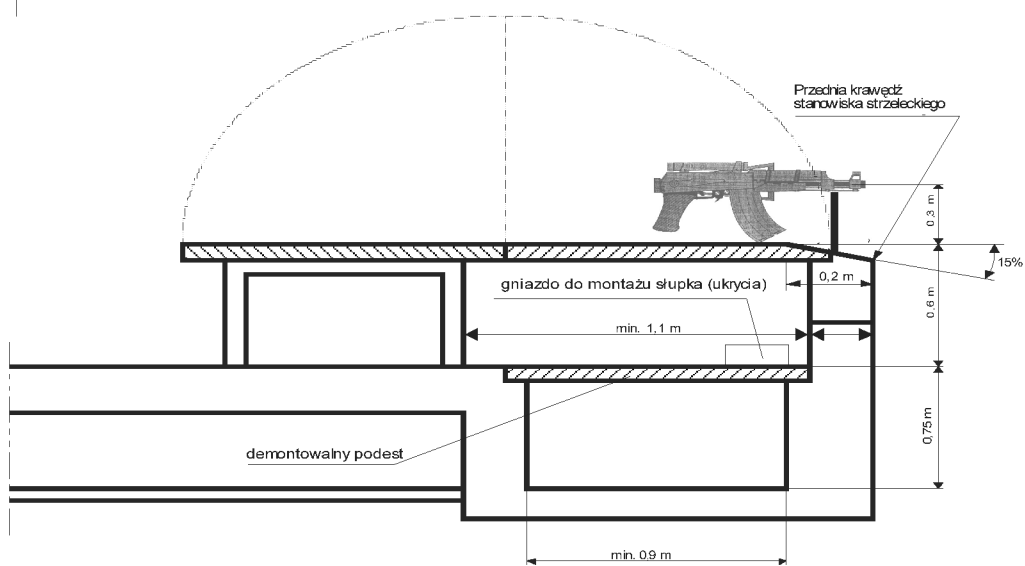
SCHEMATY STANOWISK STRZELECKICH (bez zachowania proporcji)

Rys. nr 1 Stanowisko strzeleckie do strzelania z postawy „leżąc”

Rys. nr 2 Stanowisko strzeleckie do strzelania z postawy „leżąc” lub „klęcząc”

Rys. nr 3 Stanowisko strzeleckie do strzelania z postawy „leżąc” lub „klęcząc” lub „stojąc”